

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

I. Sermo CIIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

sunt falsi mercatores. quia fingunt se esse
 in ecclesia columbas simplices. et sunt lu-
 pi rapaces. **Math. viij.** Vendunt autem isti
 primo falsum aurum. quia ostendunt in se di-
 uinam sapientiam. et habent diaboli astuci-
 am. Vendunt etiam eloquentie argentum.
 quia ad hoc blandiuntur et loquuntur blan-
 de ut hic sancti videant. Vendunt lapides
 preciosos. id est eminentiam sancte conuersa-
 tionis. ut boni et virtuosi in publico vide-
 antur. Vendunt margaritas. id est candorem san-
 ctitatis. byssum iustificationis. purpuram
 martyrii amorem. Apparet enim multum appete-
 re martyrii per christum. vendunt sericum virginitatis
 castitatem ostendentes. Locum caritatem
 ad deum et proximum. lignum cipri. id est instantiam
 indeficientem. quia tale lignum est impetrabile.
Ebur castimonie. quia apparent casti. sed in
 occulto luxuriosi. **Es** loganimitatis. Fer-
 rum patientie. **Darmoz** inuicte humilitatis.
Linamomum pallorem penitentie. **Amo-**
mum opinionis fame redolentiam. **Ornameta**
 id est dona spiritus sancti. **Perces** tburis. id est deuotio-
 nis. **Unum** copunctiois. oleum pietatis. co-
 passionis. merces siliginis puritatis. consci-
 entie et tritici. id est infirmitatis. frumentorum. id est la-
 borum spiritualium. et ouium scilicet simplicitate ino-
 centie. et equorum. id est fortitudinis strenuitate.
 et redarum. id est auxilium et consilium supportando one-
 ra infirmorum. mancipiorum. id est muniu seruitutis et
 aniarum hominum. id est rationabilitatis. quia omnia
 dicuntur facere cum plena ratione. et oia pinguis. id est omnes deu-
 tiones. Isti mercatores et si hic non cunctantur.
 quia non discernunt in ecclesia militanti. tamen
 finaliter eiciuntur de templo celesti. **Iuxta**
illud Zachariae ultimo. Non erit ultra negociator.
Dicit enim dominus demonibus illud Iobis
ij. Auferre ista hinc. id est consortio meo et bea-
 torum. et mittite in tenebras exteriores. ubi
 erit fletus et stridor dentium.

Dominica. XI. post trinitatis. I.

Sermo CIII.

Quod homines as-
 cenderunt in templum ut orarent
Luce. xviij. Quonia ut ait beatus
 Bern. sup. **Lantica.** Nihil ita efficax est ho-
 mini ad gratiam promerendam recipiendamque et
 persuadendam quam si homo omni tempore inueniatur
 non alta sapere sed timere. Nec in merito. Quis
 enim ita securus est de gratia acquisita quam non tre-

pideret et timeat de ipsius amissione. **Luce**
dicat Aplos. Qui se existimat stare videat ne
 cadat. **Sicut** autem nullus debet esse ita se-
 curus de adeptis virtutibus quam eas possit am-
 mittere. ita nullus debet de consequenda venia
 peccatorum desperare quam eam possit promereri.
Iuxta illud. Quacumque hora ingenerit
 peccator. omnium iniquitatum eius non recorda-
 bor. **Ezech. xvij.** Quisquis ergo in culmine
 virtutum se stare credit. timeat ne cadat per su-
 perbia. et econuerso. Quisquis in profundo
 peccatorum se iacere conspiciat. speret quia per hu-
 militatem resurget. **Ista** enim sunt occulta iudicia
 dei abscondita multa. que considerare ho-
 mini multum est vtile. eo quod talis consideratio
 hominem et a timore superbie reprimat et ad con-
 fidenciam erigit. **Ubi Grego. omelia. xvij.** su-
 per **Ezech.** **Sepe** sanctorum cogitationibus ipsa
 que sunt bona blandiuntur ut eorum merces in
 aliqua fiducia sui eleuet. sed prius ad dei
 occulta iudicia recurrunt quod alii ex virtuti-
 bus ad infernum per elationem conuertunt. alii ex
 vitiis correpti ad celum per humilitatem leuanti-
 tur. **Ubi** nos ad humilitatem reuocans pro-
 pheta terret et amonet dicens. Venite et vi-
 dere opera dei. quia terribilis est in conspectu
 filios hominum. Quis enim considerare va-
 leat quantum super nos terror sit consiliorum dei.
 quando et alter ex virtutibus in finem tendit
 ad vicia. et alter ex vitiis in virtutibus cocu-
 dit finem. **Ubi Salomon ait.** Est via que
 videtur hominibus recta. et nouissimus et du-
 cit ad infernum. **Proverbio. xij.** **Decita**
 quod occulti iudicij profunda cogitare quid est
 aliud quam alas deponere. id est de nulla virtute
 confidere. sed sub magno timore trepidare.
Decille. **Ista** duo bene paruerunt in his duo-
 bus hominibus quorum mentio est in primo euan-
 gelio. Quorum vnus ex virtutibus per elationem
 deperit finaliter conuertit ad vicia et demum
 ad supplicia. Alter vero ex vitiis per humili-
 tatem sublimatus ad virtutes peruenit ad
 premia. Quorum vita in verbis apostolis bre-
 uiter describitur. **Luce** dicit. Duo homi-
 nes ascenderunt in templum. ut dicitur in
 primo euangelio. **In** illo tempore. Dixit iesus
 ad quosdam qui in se confidebant tanquam
 iusti et aspernabatur ceteros etc. **In** quibus
 verbis circa statum humane conditionis de-
 scribitur primo humanorum actuum diuersitas.
Luce dicit. Duo homines. **Sed** sub-
 ditur bonorum et malorum operandi expectatio

Dominica .XI. post trinitatis

equalitas Cum dicitur ascenderunt in celum.
Tertio subdit intentionis finalis utilitas.
quia vrozarent.

Dixi primo q in verbis pmissis describit pmo humanorum actuum diversitas. **Lū dicit.** Duo homines. Pro quo sciendum q in vita psona duo sunt genera hominum. **Aug.** in li. de civitate dei. scz ciues babilonis. i. viciorum et inferni et ciues hierl'm. i. virtutum et paradisi. **Pri**mi semp superba loquuntur. supba agunt supba cogitant. et ecōuerso. **Seci** oia ista humiliter exercēt. **Pri**mi p superbiā omnia bona pns acta destruiūt. **Seci** p humilitatem oia mala pns ppetrata redimūt. **Pri**mi apud homines apparēt esse qd fuerunt. et tñ in dei oculis ceciderūt. **Seci** hūano iudicio adhuc apparēt esse qd fuerūt. et tñ in oculis dei surrexerunt. **De** quibz loquens **Isidorus** lib. ij. de summo bono ca. vij. dicit q qdam sunt q iam secrete pueri sunt. qz puerio qd nō peccat ad publicū apud estimationē humanā. quales fuerūt tales ad bucesse purant. iam tñ in oculis dei ceciderunt. multi reprobi apud hoies sunt et apud deum electi. **Atqz** item. i. iterum apud homines multi electi purant et apud deū reprobi existunt. **Salomone** dicitur. **Vidi** inquit impios sepultos q etiā cū adhuc vivebant in loco scō erant. et laudabant in civitate qsi iustorum opoz. ppter qd amonet idēz dicens. **Nullus** igit putet se electū. ne forte apud deū sit reprobus. **Dec** ille. **Ista** aduerrens beat? **Aug.** in li. Soliloquiorum cap. xxx. exclamādo et admirādo diuina p silia atqz iudicia dicit in hec vba. **Dagna** sunt hec iudicia tua dñe deus iudex iuste et fortis q iudicas equitatē. et inscrutabilia atqz profunda. que cū p sidero cōtremiscūt omnia ossa mea. et post pauca. **Vidi** mltos et audiuimus a patribz nostris. qd vtiqz sine magno timore non recolo. sine magno tremore nō p fiteor. **Ascendisse** quidē pmitus vsqz ad celos. et inter sidera nūdū suoz collocaisse. postmodū autē cecidisse vsqz ad abyssos. et anias eoz in malis obstupuisse. **Vidi** mus stellas cecidisse de celo ab impetu ferentis caude draconis et eos qui iacebant inter puluerē a facie subleuatis manibus tu mirabiliter ascendisse. **Vidi** mus viuos morientes et mortuos a mortuis resurgentes. et eos qui inter filios dei ambula-

bant in medio lapidū ignitorū qsi nihilūz defurisse vidimus lucēz p tenebrasse et de tenebris lucem pcessisse. quia publicani et pctōres et meretrices pcedent incolas i regnum celoz. filij autē regni hui? eiciuntur in tenebras exteriores. **Quare** autē omnia ista. illi in mortē descendūt. isti autē ascendunt ad vitā in quā ascendit angelus et de q descendit diabolus. nisi qd quos pdestinasti ipos et vocasti et mūdasti. **Dec** ille. **Ex** qbus omibz patet diuersam esse viam actionum humanarū in merendo. **Ham** qdam incipiūt mereri. sed ante finē deficiūt. **Alij** vero incipiūt et p ficiunt. **Ex** quo cōdūdit **Isidorus** li. ij. de summo bono cap. vij. duplicem esse pdestinatōem scz electoz ad requiem. et reproboz ad mortē. **Utraqz** autē diuino agi iudicio vt semp electos supna et interiora psequi faciat. reprobos sō semper vt infima et exteriora delectēt deserendo pmitrat. **Et** post pauca describens istā diuersitatē dicit. **Vira** dispositio est supne distributionis p quā hic iustus amplius iustificat. impius amplius sordidat. malū ad bonum aliqñ pueritur. bonum ad malum aliquādo reflectitur. **Vult** quis cē bonus. et nō valet. vult alter esse malus et nō pmititur. **Introire** datur ei q vult esse bonus. alius nec vult esse nec ei dāt vt sit bonus. **Iste** nascit in errore et moritur. **Ille** in bono q cepit vsqz ad finē pdurat. **Tandū** iste stat quousqz cadat. ille diu male viuendo in fine saluat repentēz pueritur. **Vult** prodesse in bono iustus nec pualet. vult nocere malus et nō valet. **Iste** vult do vacare seculo impedit. ille negocijs impli cari cupit nec p ficit. **Dominat** malū bono. bonus damnat pro impio. impius bono ratur p iusto. **Dec** **Isidorus**. **Ista** bene pauerunt in istis duobz hominibz scz phariseo et publicano. **Quoz** primus scz phariseus tam diu stabat i bono quousqz cecidit. publicanus vero licet i malo prius stabat. tamē tam diu stetit quousqz surrexit et in finem pdurauit. **Sici** iudas ceperat quidez hominibz apparere iustus. et tam diu stetit quousqz p diabolus decept? cecidit. **Mag** dalenavero hominibz apparebat peccatrix. et tam diu stetit in errore quousqz p gratiā visitata ad bonū resurrexit et perdurauit. **Et** quibz colligunt duo esse genera hominū in ecclesia militanti. **Quorum** vnus est

Dominica. XI. post trinitatis

Dixi secundo quod in ver-
bis pmissis tan-
gitur bonorum et malorum exterior operan-
di equalitas. Cum dicitur. Ascenderunt in
templum. Secundum enim Augustinum. tam ma-
li quam boni equaliter ecclesias visitant. equa-
liter sacramenta exteriorius sacramentaliter
sumunt. equaliter exteriorius occurrunt. equa-
liter verbis audiunt. sed non equaliter ex-
terius interiorius proficiunt. Quamvis ergo ad
hoc isti duo. scilicet phariseus et publicanus
fuerunt equaliter. quia equaliter in templum
ascenderunt. Circa quod sciendum est de
duplici ascensu cuiuslibet homini necessario
et utili ad salutem. Nam ascendere debet ho-
mo corporaliter in templum materiale ad
orandum. secundum historiam euangelii. Et sic ascen-
dere debet homo mentaliter ad templum
mentale ad contemplandum secundum allegoriam
mysterii. De primo ascensu dicit euangeli-
um quod duo homines ascenderunt in tem-
plum. Sic Petrus et Johannes ascende-
runt in templum. Et quia heretici. huiusmodi
et viciosis habitantur templum dei repro-
bare asserentes non esse orandum in tem-
plo. sed in omni loco. Ideo contra istos er-
rorem aliqua videamus. Primo igitur di-
cunt pro sua opinione et erroris sui funda-
mento esse illud Iohannis. iij. Venit tem-
pus quando nec in hoc monte nec in hie-
rosolymis adorabitur dominus deus etc. quia
spiritus est. et eos qui adorant. in spiritu et
veritate adorare oportet. Item Actuum. viij.
dicit. Deus non inhabitat in templo ma-
nu factum. Item Math. vi. Tu autem cum
oraueris intra cubiculum tuum etc. ergo ut
dicunt sufficit camera non est necessaria ec-
clesia. Ad quod respondeo quod non edificamus ec-
clesias. ut ibi deus localiter contineatur. sed ut
decentius colatur et adoretur. Quod autem si
ibi hoc placeat. patet per illud quod dicit.
Domus mea domus orationis vocabitur
Math. xxiij. Luce. xix. et Iohannis. ij. Quod
ergo dicitur dicitur. veri adoratores adora-
bunt patrem in spiritu. quo ad hoc loquitur.
ut reproberet superstitiosos gentilitatis. qui cre-
debant deum localiter ibi sicut quoddam ido-
lum contineri. et non alibi. quod tamen nullus
christianorum hodie concipit. Per hoc tamen
non reprobat fieri ecclesias et templa mate-
rialia. quia non dicitur. venit tempus quando de-
struentur ecclesie. sed dicitur. quando nec hic scilicet

licet apud Samaritanos. nec in hieroso-
lymis scilicet tamen. sed etiam apud gentes con-
uertendas per nomen meum. adorabunt patrem
in spiritu. id est spiritualiter de deo fide credentes.
Quod autem dicit de cubiculo. intellige de cubi-
culo mentis quantum ad eius quietem. Quod patet ex
eo. quia alias quod non haberet cubiculum non dice-
ret orare ad litteram. cum non haberet quod clande-
ret. Unde et apostolus legitur habuisse ecclesias et
in eis orasse. Et ipse frequenter et orasse et pre-
dicasse legitur in templo. ut dicitur Math. xxiij.
et Luce. xix. Erat quidem docens in templo.
Et Luce ultimo dicitur. quod apostoli erant in
templo laudantes. Et apostolus. i. Corinth. xij.
dicit contra de honestates ecclesiam. aut ec-
clesiam contemnit. Item Petrus et Iohannes
ascenderunt in templum Actuum. iij. Item
Actuum. ix. Ingressus paulus in templum
predicabat. Quamvis autem sit velle et meritorium
um orare in ecclesia materiali. patet ex plu-
ribus. dicit enim Paulus. In ecclesiis benedicite do-
mino. Et alibi. Laudate deum in aula san-
cta eius. Prima igitur ratio est quod ecclesia
est oratorium. quia ibi oratio ex peregrinatione
est laboriosior. Et cum omne meritorium debet
esse penale. sequitur quod taliter laborans ma-
xime mereat. Secundo quia ibi opus et obedi-
entia est accepta deo. et prosequens in mere-
do est amplius. Tertio quia in domo plus
elongata ab opere et sollicitudine scrupuli.
est animus purgatus deuotior. Quarto ad
placandum et horradum. Dormans reci-
pere ex concursu fidelium sese iuuantium qui
liber est aptior. Quinto quia ex sanctificatio-
ne templi aliquid sanctitatis remanet in do-
mibus materialibus. Unde exercitio diaboli ad
temptandum orantes est debilius. Diaboli enim
ubi superant locum fugiunt. Sexto quia talis
modus visitandi domum dei et orationis est sen-
sus anagogia figuratior. Cum ecclesia mate-
rialis significat tropologicam mentem mun-
dam. Anagogice celestem hierusalem. Et de amb-
lario ad ecclesiam. significat penitentis vite peregrina-
tionem. fideles autem limina sanctorum visitando
considerant cum apostolo Hebr. xiiij. quod non
habent hic manentem civitatem. et quod dies
peregrinationis post lapsum limitati sunt.
ut in sudore velleantur pane suo in penam
peccati. Genesis. ij. Et sic significatur quod
homo ad laborem nascitur. Job quinto.
Et quod militia est vita hominis super ter-
ram. Job. vii. Potest tamen esse efficaciter
U 4

De oratione in ecclesia materiali

oratio ad h. q. post lapsum peccati oportet ad rationem operis meritoꝝ q. sit laborioſum vel penale vltra ſtatum innocētie. q. dicit Lincomenſ. Oportet offendente vltra antiquum debitū ad hoc vt ſatifficiat erogare. i. addere aliqd. Ideo nō ſuper eſt qd vltra ſtatu innocētie ſuperogemus niſi penalitas. Oportet ergo q. oratio placida deo ſit. cū pena ieiunij vel laboris aut elemoſine. qd xps **Matth. v. videt dicere. Si diligitis eos qui diligunt vos quā mercedē habebitis. Nonne publicani hoc faciūt. q. ſi di. Oportet lapſos ad rationē operis meritoꝝ ſupaddere aliquid ſuperogabilis in ratione difficultatis z penalitatis publica noꝝ z gentiliū ad rationē cōmodi tꝑalis. Un Actū. xiiij. dicit. Per multas tribulationes oportet vos intrare in regnū celoꝝ. Et hac puro ratioe deus in veteri teſtamento vnicū ſolum templū hieroſoly mis fieri pcepit. Ad illud omnes iudei de longinquiſſimis partibꝫ peregrinari debebāt ter in anno ſub ratione pcepti. Un nō licu it alibi paſcha celebrare. nec offerre. p pco niſi ibidem. Setta ratio eſt. quia deuota oratio primi aſſiſtentis exemplificat z exercitat aliunde deſides ad orandūz **Matth. v. Sic luceat lux veſtra. vnde ex iſta cauſa alternant clerici nunc cū nota. nūc cū muſicis inſtrumentis. nunc ſine talibꝫ. vt ex orationis alternatione fiat laicis z clericis oratio ſapidiōz. Et vt hec vtiliter fierent. expedit talia facere cū magna diligētia z attentione z deuotione qua pōt fieri maiori. ne fructus orōnis tam in ipſis q. laicis fruſtraretur ex diſſolutione cantus. Unde ij. Eſdre v. Heemie. viij. dicit. Q. Eſdras legit in libro legis dei diſtincte z apte ſc. ad intellig. ndū. **D. Poſtq. autē vt dictū eſt pſuaſum eſt fidelibꝫ templūz materiale congruum fore locū laudis diuine. Reſtat breuiter videre de aſcenſu ad templū pdictum. Aſcendendū eſt igitur ad illud q. truoꝝ gradibꝫ. q. ſuis oꝝ gradibꝫ aſcendebat ad templū hieroſolymitanū. Nos tñ q. truoꝝ ponam. geminādo quēlibet ad duos. Primus gradus eſt lectio. ſcōus meditatio. tertius oratio. q. trus contemplatio. Hec eſt autē ſcala fidelū qua de terra ad celū eleuantur fm **Bern. in lib. de quattuor gradibꝫ ſpiritualibꝫ. Lectio fit in pdicatione. cū ſcriptura aperit nobis vel p nos v. p********

alios. **Devotio** cū ſtudioſa mente occulte veritatis noticiā p rationē inueſtigam. **Oratio** vero eſt deuota cordis intentio. z p bonis adipiſcendis z malis amouendis ſupplicatio. **Contemplatio** eſt mētis in deum ſuſpenſe ſupra ſe quedā eleuatio eterne beatitudinis gaudia deguſtando. **Lectio** ergo querit. meditatio inuenit. oratio poſtulat. contemplatio deguſtat. Un querite legendo. z inuenietis meditando. pulſate orando. z aperietur vobis contemplatio. **Spiritualiter** autē loquēdo debent aſcendere tripliciter. Primo a ſtatu culpe ad penitentiā. ſcōo a penitētia ad iuſticiā. tertio a iuſticia ad contemplatiōis eminentiā. De primo aſcenſu dicit. **ij. Regum. xv. David aſcendebat diuinum oliuarūz ſtens z operato capite z nudis pedibꝫ incedens. Per qd ſignificat aſcenſus pꝛōis ad ſinū diuine iuſticie. miſcōie z pietatis p eius pſiderationem q. ſicut p contritiōē. z operto capite p exteriorē pſuſionē. nudat pedes. i. reuelat affectus ſuos z deſideria p pſeſſionem. Ita aſcendit ſanc. iſte publicanus q. conſiderata pietate diuine miſcōie dicit. **Deuſpicius eſto mihi pꝛōi. Bene mundauit pedes affectuū qui ſe dicit pꝛōem. operto autē capite q. poſt cōfeſſionem nō audebat oculos i. celū leuare. Et ſignificat ſtatum incipientiūz. quoz eſt erubere p peccatis. De ſcōo aſcenſu dicit **Jaie. lviij. Sup montē excellū z ſublimē poſuisti caubile tuū. i. poſitu tuū in opibꝫ iuſticie. z luc aſcendiſti vt imolares victimas. vincēdo auariciā p largitatē. ſupbiam p humilitatem. z cupiſcentiā p caſtitatē z ſobrietatem. Iſte eſt aſcenſus pſficiētū quoz eſt intendere opibꝫ iuſticie ſatifficiētis. De tertio aſcenſu dicit **Lant. viij. Que eſt iſta que aſcendit de deſerto. q. v. contemplatiuus deſerit mūdūz z ſeipm. delicijs afluens. p prelibationē gaudioꝝ internoꝝ z eternoꝝ innita ſup dilectū ſuū. q. nihil inter ipm z xpm. nihil appetit pꝛer xpm. Aſcende igit a delicijs ad caſtitatē. a diuicijs ad caritatem. ab honoribus et excellentijs ad humilitatē. Et ſic aſcenditur a ſtatu culpe ad penitentiā. De aſcenſu a delicijs ad caſtitatē habet figura **Actū. viij. Aſcendebat eunuchus. p quem figuratur vir iuſt. z cōtinens z ſtuxa cōcupiſcentiarū in ſec. z cōtinens. Un **Dieremie. iij. dicit. Ecce q. i.************

Dominica. XI. post trinitatis

nubes ascendit. quia castitas est refrigerium et umbraculum temptationum. De ascensu a divitiis ad caritatem habet figura Judith. Ascendit anima altaris in celum. et angelus domini pariter in anima ascendit. Quod fit quando cor inflamatur per amorem. tunc enim ascendit per caritatem. De ascensu ab honoribus ad humilitatem habet figura Ista. Ascendit sicut radix de terra sument. Radix que terra tegit significat humilitatem. quando se semper occultat et abiecitam et vilem reputat. et tamen arborescentem et ramos vivificat. Ille etiam qui ascendit ad penitentiam ad iustitiam debet ascendere ad tria. Primo in cor suum. ut recogitet peccata. Benef. ii. Fons ascendebat e terra. irrigans universam superficiem terre. quia ex recogitatione peccatorum sequitur effusio lacrimarum. Secundo debet ascendere in deum et recogitet eius mandata. Ista. Ascendam in montem domini. Et sequitur. Docebit nos vias suas. id est. mandata. Tertio debet ascendere in proximum ut omnia inter ipsum et illum sint pacifica. Apocalyp. vii. Audi alterum angelum ascendere ab ortu solis. habentem signum dei iuxta. Alter angelus est pacificus spiritus. quia angelus nunquam irascitur. qui habet signum dei. id est signum crucis et reconcilia nominis fraterni. quia per crucem nos reconciliamus. Sic et nos debemus fratribus reconciliari. Alce. vii. Uade prius reconciliari. Ille etiam qui ascendit ad iustitiam ad contemplationem debet ascendere ad tria. Primo debet ascendere ad contemplandum patris potentiam. Hierem. xlii. Ascendet quasi aquila et volabit. Aquila significat contemplationem. quia propter visum limpidiorum et volatum altiorum debet considerare divinam potentiam in creaturis. omnia sua opera referendo in deum et cognoscendo suum defectum. Secundo debet ascendere ad contemplandum filii veritatem. Exodi. xix. Ascendit in montem. ubi prohibetur misceri vulgus ascendere. Moyses significat virum a saeculo mundi separatum. Interpretatur enim assumptus ex aquis. ad significandum quod nullus habet veritatem melius cognoscere nisi qui saeculo mundi deserit. Tertio debet ascendere ad contemplandum spiritus sancti bonitatem. Cantico. ultimo. Ascendat in palmam et apprehendam fructum eius. Palma significat spiritum sanctum propter dulcedinem fructus donorum et gratiarum ipsius. Eccl. xlii. Spiritus me

us super mel dulcis. Isti ascensus sunt multum utiles. quia patris potentiam considerata inducit timorem. Filii veritas inducit dolorem. Spiritus sancti bonitas inducit amorem. Et tantum de secundo.

Dixi tertio quod in verbis promissis subiungitur intentionis finalis utilitas. cum dicitur. ut orarent. Ad hoc namque debet esse totum nostrum propositum et studium ut orationem pro defectibus nostris deum amonemus et donis suis largiendos. Nec immerito dicit enim Henricus de v. maria libro. ix. de perfectione interiorum hominum cap. i. quod ad orationis perfectionem omnium tendit structura virtutum. et tunc virtutes absque orationis iugitate non possunt completi. Circa quod consideranda sunt tria. Primo qualis debet esse orans. Secundo qualis debet esse oratio ad formam verborum. Tertio de modo orandi. Primo igitur debet esse orans bene dispositus. scilicet contritus et humilis. et non solum in oratione. sed etiam ante orationem debet se homo disponere. Quia dicit Eusebius Caesariensis in quadam epistola. Unusquisque antequam in oratione procubaret omnes cogitationes superfluas ab animi sui intentione repellat. Et Iulio. li. ii. de summo bono ca. vii. dicit. Purgandus est prius animus temporalium rerum cogitationibus. ut pura acies cordis ad deum vere et simpliciter dirigatur. Et Henricus li. ix. ubi supra ca. ii. dicit. Quales in oratione volumus inveniri. tales nos oportet ante tempus orationis preparare. Et precedenti enim statum mens in supplicatione format. Et idcirco quicquid volumus ut nobis orantibus non succedat. ante orationem de nostro pectore debemus illud euellere. Que sunt autem remouenda ante orationem ostendit ibidem dicitur. Primo sollicitudo rerum temporalium est penitus abscindenda. Secundo ut nullus negotiorum curam nec memoriam admittat. Tertio ut detractiones et vaniloquia et omnes scurrilitates sibi amputent. Quarto ire et tristitie perturbatio funditus est erucienda. Quinto ut fomitem carnalium concupiscentiarum de nostro radice euellamus. et ita quibuslibet virtutibus penitus abscissis iacienda sunt primum profunde humilitatis in concussa fundamenta. Nec ille. De secundo scilicet de forma verborum orationis sciendum quod oratio nostra debet esse ad filitatem orationis istius publicam et iuxta consilium saluatoris. Mat. vi. Orantes nolite multum loqui iuxta suasus apostoli dicens. Volo vos in ecclesia

1. q. 1. d. 2. c. 2. 2. 2. 2.

De 2. forma 2. 2.

quinq; verba loqui. Ista qnq; verba sunt verba publicani. scz. deus propicius esto mihi peccatori. **Uñ** Salomon dicit. Q; talis breuis oratio penetrat celū. Sed dices si sic igitur nō est diuine orandū. sicut hodie dicūt heretici. q; omnib; officijs diuinis & ecclesiasticis dimissis. pauc; vtunt verbis in missa & alijs horis. allegātes illud **Matth. xvi. vi.** Orantes nolite multuz loqui. Ad qd; respōdet q; xps nō intendit prohibere diuturnitatē oratiōis. Nam ipse solus erat pnoctans in oratiōe. vt dicit **Luce. xvi. sed** p illa verba elidit quēdā errorem gentiliū quo credebant oratiōes vocales qnto plures tanto esse meliores. Sic etiā putabant & pharisei. q; sicut oblatio quāto est maior. tanto est melior. Destruens igitur hūc errorem xps. ponit exemplum de vidua paupcula. q; nō ex magnitudine oblatiōis sed intentionis cōmendata est **Marci. xii. Et Luce. xii.** Videte & caute ab omi auaricia. q; d. q; nō in habūdantia dimittaruz sed virtutū consistit honor iustorū. Nō ergo xps phibet simpliciter plixitatē orōnis sed eo modo q; ethnici faciunt et gentiles. **Populus** enī gentilis erat in errore qd; ruplici in hac parte. Primo enī arguebant si oratio aliq; diuturna est bona. tūc oratio in duplo diuturnior est melior. Et sic infinitū. Sed nesciūt q; virtus cōsistit in medio. ideo nō potest excedere mediū sibi a ratione determinatū. Oratio ergo vocalis de qnto exorat deuorōnē interior; hominis orantis. tantū est utilis. Si autē distrahit tunc est nocina. Ita dicit **Thom. ii. q. ii.** Secōdo putabant isti q; oratio vocalis potest p se esse meritoria. sicut hodie putāt fatui xpiani. Sed cōstat q; oratio facta in debite. scz in mortali peccato vel sine deuotione mentali. est nocina. **Uñ** Aug; in epistola. iiii. ad probā viduaz. q; fuit vxor adelphi cōsulis. q; xps nō prohibet diuturnuz affectū. cū ipemet in hmoi oratione pnoctauit. Sed phibet multa loq; supstua. **Uñ** dicit Aug;. Absit ab oratione multa locutio. sed nō desit multa precatio si fernēs p seuerat intentio. **Uñ** patet q; multa loq; in orando est rem necessariam supstuis agere verbis. Multum enim orare est multum eum quem precamur diuturna cordis intentionē pulsare. Nam plerūq; hoc negotiū plus gemiū q; sermonib; agit. plus

fletu q; affatu. Et ex hoc vult Aug;. q; solū illa oratio est meritoria q; pcedit ex diuturnitate affectus deuotiōis. licet verba sint breuia vel interdū nulla. sicut patet d; moyse **Exodi. xvii. z. xiiij.** Et de **Anna. i. Regū. i.** q; ambo quasi tacendo orabant. & tū in conspectu dei dicebant clamare. Tertio putauerunt isti gentiles supstitiose adorantes. q; dñs verbis cōpositis aut p suauis & coloratis potius moueret q; alijs ad exaudientū vel q; absens vocib; aliorib; puocaretur. vel q; si ignorans verbor; ambagib; doceatur. Cui opinioni illudit **belias. iij. Regū. xvij.** dicens gentilib; pphetis **Baal** Clamate voce maiori. **Dens** enī vester est. et forsitan cū alio loq;ur. aut in diuersorio aut in itinere aut certe dormit vt excietur. **Que** verba loquit; ppheta fm eorū falsam opinionē in eorū psona. vt experientia operis error eorū destruat. **Uñ** de seq;ur. **Clamabant** ergo voce magna. et incidebat se iuxta ritum suū cultris et lanceolis donec pfunderent sanguine. Et istū errorem recitat **Criso. sup; Martheū omel. ij.** Quare errabant in hoc q; non credebant sufficere vnā orationē ad omnia impetrāda. Et ideo multiplicabant orōnes fm multiplicationē temporalitū orantes pro lite. Sed xps p oppositū dixit. **Primum** q;rite regnum dei tē. & omnia hec adiciēt vobis. Et oratione sua solū docet petere panē nostrum **quidiansū** pro omnib; tpalib;. **Quo** ergo ad hanc pfectionē forma verbor; oratiōis istius publicani fuit multū cōmendabilis. q; breuis in verbis et in sensu utilis. q; pnt remissionē peccator;. **¶** **Quantum** ergo ad formā diuersor; negotior; pro quib; formatur et regulat; nostra intentio est sciendū q; ap; plus ponit quattuor species supplicationū. **Prima** est obsecratio q; fit pro peccatis vel p̄teritis vel p̄sentib;. p quā vna postulat;ur. et pertinet ad incipientes. **Et** hanc christus in se exemplificauit. **Patet** si fieri p̄t; transeat a me calix iste. **Secūda** est oratio in qua aliquid deo offerim; vel vouem;. quod fit cū quasi sp̄teto mundo spondemus nos tota intentione domino seruituros. **Et** ista respicit illos qui iam sunt in profectu sp̄iali & appetitu virtutū & qdā mētis sublimitate. **Et** hanc xps in se ostēdit. **Lum** dicit. **Patet** ergo te clarificauit super terram. opus

Dominica. XI. post trinitatis

consummani qd dedisti mihi **Jobis. xvij.**
Tertia est postulatio quas p caris nostris
vel p pace totius mundi solem? emittere.
Et ista respicit illos qui pfecti existentes
in se palis intercedunt. Et hanc xps etiā
in se ostendit. cum dixit. Pater qd dedisti
mihi volo vt vbi ego sum z illi sint mecu.
Quarta est gratiaru actio qua p beneficijs
diuinis vel etiā eternaliter pparatis ania
deo p ineffabiles excessus refert. Et perti-
nent ista ad cōtemplatiuos. quā etiā xps
habuit cum dixit **Bath. xj.** Confiteor ti
bi pater domine celi z terre. i. grās ago ti-
bi fm Hieronymū. Licet autē xpus istas
species singulariter z seorsum ostendit. nō
possunt omis simul i vnā misceri fm **Ben-
riciū de ymaria li. ii.** de pfectione interio-
ris hominis cap. viij. De tertio scz de modo
orandi est sciendū q modus orandi debz
esse ordinatus z regulatus tam in mēte qz
in corpore. In mente quidē debet habere
octo condiciones fm **Isido. li. iij.** de sumo
bono ca. viij. Primo nancqz debet esse ora-
tio cū gemitu z recordatione p priorū dese-
crum. sicut iste publican? fecit pcutiendo
pectus suū z recognoscēdo se peccatorem.
Ps. Rugebā a gemitu cordis mei. Et ite-
rū. Gemit? meus a te nō est absconditus.
Et **Isa. xxxvij.** Recogitabo tibi omnes an-
nos meos. Gemitus iste ex duobz oritur.
scz vt considerem? qz graua sunt pctā que
cōmissim? z qz dira inferni supplicia qz time-
mus. Secdo positū abstinentiā a pctis cō-
missis. Nam fm **Isido.** nihil pfiat oratio
si denuo cōmittitur vnde iteruz venia po-
stularur. Tertio cogitationuz segregatio.
Unde dicit **Isido.** Tunc veraciter oram?
qñ aliunde nō cogitamus. vnde **Apl's. P.**
rabo spiritu. orabo z mente. Quarto debz
ostendēti primo mala dimittere. Nam ille
qz habet rancorē cōtra proximū similis ē il-
li qz vult mederi. z ferruz nō vult deponere
de vulnere. Unde dicit **Eccī.** Remitte pri-
mo nocenti te. z tunc tibi depcanti peccata
soluent. Unde iuxta sententiā xpi peccat qz
pro inimicis nō orat. Sed quid de illis qz
etiā contra inimicos psonē orant. et ama-
ros fundūt gemit? qrum oratio in pecca-
tū conuertit fm **Bedā** in quadaz omelia.
Quinto debz hēre p fidentia. vt non desperet
de eo obtinēdo p qz orat. Nam dicit **Isido.**
Maniter orat qz spei fiducia nō habz. Cū

Jaco. i. dz. Postulet autē in fide nihil hesi-
tans. Cū autē pcedit ista diffidentia et du-
bitatio. dicit **Isido.** qz ex eo qñ hō se sentit
circa affectionē peccandi versari. Nō enim
pōt hēre preces certas z fiducia qz adhuc in
pceptis dei pigritat. z peccati recordatiōe
delectat. Qui a pceptis dei auertit qd po-
stular in oratione nō meretur. Sexto req-
ritur vt hēat bona opera qualiacūqz. Cū
Treno. Leuemus corda nostra cū mani-
bus ad deū. Qd exponit **Isido. di.** Cor cū
manibz leuat qz orōnem cū opere subleuat
Nam quisqz orat z nō operat. cor leuat et
manus nō leuat. Sed certe fm ipm culpa-
biliter manus ad deū expandit qz facta sua
orando iactanter prodit. sicut pharisens i
templo iactanter orabat. seqz magis qz de-
um de operibz iustis laudare volebat. z ta-
lis oratio conuertitur in peccatū. quia fm
Isido. Qui iactanter orat laudē appetendo
humanā. non solum eius oratio non delet
peccatū. sed ipa cōuertit in pctm. Septi-
mo requirit vt habeatur pseruētia in ad-
uersis. Differt autē deus exaudire preces
iustozū in tribulationibz ppter tria fm **Isi-
do.** Primo vt p fiderantes qz nō cito exau-
dimur. nobis facta nra in oculis nostris. p-
ponamus vt hoc ipm qd differt. diuine de-
putet iusticie. et culpenre. Secdo ideo qz
dñs sic nō expandendo eos ad voluntates.
disponit exaudire ad vtilitatē et salutem.
Sicut p tigit aplō. qz licet ter petijt amorio
nē stimuli. nō tñ impetrauit. qz impediuit
talis exauditio ad pfectuz. Tertio differt
de? exauditionē. vt impioz pueritas au-
geatur. Veruntū qñ iusti tgaliter audiun-
tur p eoz salute qz eos affligunt. vt dū illis
tgalī remedio subuenitur. prauozū oculi
ad cōuersionē aperiant. De hoc habet ex-
emplū fm **Isido.** in tribz pueris. qz rū ignis
frigidus fuit ideo. vt nabuchodonosor de
um vez agnosceret. Sicut z ppheta in **ps.**
ait. Propter inimicos meos eripe me dñe
Quarto ideo cito nō exaudimur. vt dū dif-
feruntur ofones exitate maioribz p mīs
cumulens. de qz ponit exemplū **Isidor?** de
messe. qz qnto plus differt rēpssione frigo-
ris. tāto pl? fruges cumulatiozes crescunt
Octauo requirit vt habeat recta intentio
scz vt nō oret qz ppter hoc vt videat ab ho-
minibz. sed tñ a deo. Nam ppiū est hypocri-
tarū offerre se in ofone cunctis videntibz

quorū fructus est nō deo placere sed gliaz
 ab hominib; ppare. **Dec** Isidorus. **S**
De modo vero regulato r ordinato in
 corpore q̄ habendus est in orōne. Scien-
 dū est q̄ sextuplex est modus orandi. Pri-
 mus extendendo man; r brachia trās ca-
 put versus celuz non sedendo nec appodi-
 ando. sed erectus stando. **Jurta** illud ps.
 Exaudi dñe vocem meam dum oro ad te.
 dū extollo manus meas ad templū sanctū
 tuum. **Ite;** psalmista. **In** nocit; extolli-
 te manus vestras. **Item** in alio. **Elevatio**
 manū meaz sacrificiū vespertinus. **Sic**
 orabat sanct; martinus. de quo dicit. **Dic**
 oculis ac manib; in celū intentus rē. **Sic**
 orabat **Moyfes** cōtra **Amalechitas** **Ex**
 odi. **vii.** **S**ecūsus modus orandi est mani-
 bus vlnis expansis in modū crucis eleva-
 tis. **ps.** **L**amavi ad te domie. rota die ex-
 pandi manus meas ad te. **Sic** oravit sal-
 vator in cruce. **Sic** helias oravit suscitā-
 do filiū vidue. **iii.** **Regū.** **iii.** vbi dicit. **Ex**
 pandit se r mensus est sup puerū trib; vici-
 bus dicens. **Domine** deus obsecro reuer-
 tatur ania pueri huius in corp; suū. **Ter-**
 tius modus orādī est stando cōplosis ma-
 nibus ante faciem suā. **Sic** oravit sinees
 sicut dicit in **ps.** **S**tetit sinees r placavit
 r cessavit quassatio. **Quart;** modus oran-
 di est positus genibus in terrā. **Sic** oravit
 leprosus **Bara** de quo dicit. **Q** genu fle-
 ro dicit. **Domine** si vis potes me mūdare
Sic orabat **Stephan;** posit; genib; **Act.**
vii. **Sic** orabat **Paulus** q̄ de se dicit. **Fle-**
 cto genua mea ad patrē dñi nrī iesu ch̄risti
Sic oravit **Jacoby** frater dñi. q̄ centuz vi-
 cibus p diem r centū p noctem curuavit ge-
 nua. **Quint;** modus orandi est qñ orans
 projicit se in terra. **Sic** adorauerūt magi
 projicientes se in terrā. **De** q̄ dicit. **Veni-**
 te adorem; r p̄cidam; ante deū **Et** **Mat-**
thē. **ii.** **Et** p̄cidentes adorauerūt eū. **Sext-**
us modus orandi est cū quis stando in-
 curuat se r oculos suos defigit in terram
 erubescendo. **Sic** fecit hic publicanus di-
 cens illud. **Non** sum dign; videre altitudi-
 nem celi p multitudinē iniquitatū mearuz
Et iste est optim; modus orandi p simpli-
 cibus r puatis psonis. **Sic** magdalena re-
 tro secus pedes dñi stans rigabat eos la-
 crimis. **Sic** petrus nō veniens in faciem
 dñi sed exiens foras fleuit amare. **U**ciq̄

oratio nostra exaudiri mereat vt pctā nos
 bis cū publicano remittant. ascendamus
 hodie deuotiōis affectu in templū nrē cō-
 scientie. contemplantes ibi diuine iusticie
 seueritatē r eius miscōie pietatez. q̄tin; sic
 exorando descendam; iustificati in domū
 nostrā. r tandē suscipi mereamur i domū
 sempiternę glorie. **Ad** quam nos pducere
 dignet pater r fi. r. **ps.** **S**ed diceret
 aliq̄s. **Ex**quo dei p̄destinatio est inmutabi-
 lis. nō oportet hominez laborare p salute.
Sic eni est ad vira; p̄destinatus. saluabit.
Sic autē ad mortē. damnabit **Ite;** ex quo
 p̄sciuit ad damnationē. nō debuit creare.
Ite nō est impurādū homini. quia si esset
 p̄destinatus ad salutē saluaret **Ite;** si de-
 p̄uidit. cū sua p̄ouidentia non possit falli.
 de necessariis erit. **Ad** primū r̄ndendū est
 fm **Aug.** **li. iiii.** cōtra **Julianū** vbi querit.
Cur istum elegit deus r alius damnat. **Et**
 r̄ndet. **Figulus** habet potestātē formādi
 vas. aliud in honorē. aliud in cōtumeliā
Roma. ix. **Sed** si queris quare nō vtrūq̄
 in honorē. **R̄nder.** **Ne** existimet homo me-
 ruisse tanq̄ ex natura. **Sed** diceret. q̄re
 nō vtrūq̄ in cōtumeliā. **R̄ndz.** **Ex** eo q̄ mi-
 sericordia exaltat iudiciū vt p hoc needā
 natus ex debito iusticie cōquereretur. nec
 liberatus gratis. de meritis superbiendo
 gloriaret. **Dec** ille. **Ex** misericordia ergo
 sunt p̄destinati ad gl̄iam. r ex iusticia ad
 mortē. vt dicit **Aug.** **li. iiii.** cōtra **Julianū.**
Per hoc iā patet. q̄ licet p̄destinatio dei est
 inmutabilis. tñ oportet hoīem p salute la-
 borare. quia dicit **Bregio.** in **li. dyalogo. ii.**
Q etiā obtineri nō possunt q̄ p̄destinata
 nō fuerunt. sed ea q̄ sancti viri efficiunt ita
 p̄destinata sunt vt p̄cib; obtineant. **Et** ex
 hoc patet q̄ in homie est magna pars salu-
 tis sue. **Patet.** q̄a p liberū arbitriū p̄t eli-
 gere bonū. **Et** ideo sibi impunitatē si p isto
 nō laboraret. **Et** patet q̄ licet hō nō possit
 scire an sit in gratia. tñ cōiecturari potest
Job. iiii. **In** hoc cognoscim; q̄ ex veritate
 sumus. si cor nostrū nō reprobendit nos. **Et**
 hoc patet q̄ oīo adiuvat p̄destinationem.
Ite de templo in euāgelio dicit. **Qñ** tem-
 plū consecrat; p̄ter quinq; ratiōes. **Prima**
 vt inde diabolus expellatur. **Sicut** refert
Bregio. in dyalogo de quadā ecclesia **Arri-**
anoz. in qua posite erant reliquie sc̄i **Se-**
bastiani. vbi porcū intra pedes senserunt.

Dominica. XI. post trinitatis

Secundo ut ad eam fugientes saluent. Ter-
tio ut ibi orantes exaudiant iij. Regū. viij.
vbi Salomon ait. Quicūq; rogauerit in
loco isto. exaudiet in celo dñe. Cū adora-
mus ibi ad orientē. ppter tria fm Damasce-
nū li. iij. ca. v. Primo ut patriā nos quere-
re ibi ostendam. Secundo ut ad xpm crucifi-
xam respiciam. qd ad occidē respiciebat
Tertio ut venientē iudicem nos expecta-
re ostendamus. Quarto cōsecratur ut ibi
laudes deo psoluam. qd fit in septem bo-
ris canonicis. Quinto ut ibi sacramēta ec-
clesiastica ministrē. Cū ppter necessita-
tem non licet alibi baptizare. de baptismo
ca. i. in Clementinis. Quo psecrat. Ad qd
plura pcurrūt. de q in sexto. que ibi patent
Sed de spūali scz de aīa. Primo xps an-
mā circuit ter. dū pctā cordis oris et operis
ad memoriā reducit. de q Isa. xliij. Circui-
uitatē. scz cordis. mereret obliuioni tra-
dita. Secundo ostium clausum pcurt ut sibi
aperiat. icu beneficiū cōsiliū et flagelli. Pro-
uerb. i. Extendi manū et despectisti omne cō-
siliū. et increpatōes meas neglexisti. Tertio
ter aqua int? terra irrigat. qd fit p irriga-
tione lacrimarū interiorū et exteriorū. qd fit
fm Grego. ex recordatiōe peccatorum. consi-
derando vbi fuit. qd in pctō. vbi est. quia i-
mūtia. vbi nō est qz in glā. vbi erit. qd in
iudicio. Sed nō simplex aqua sed cū sale
dilatōnis. cinere profunde humilitatis.
Quarto scribunt in h templo cordis tria.
scz dicamina faciēdoz. testimonia diuino
rū officioz. accusatio p̄torū delictoz. Et
ista scriptura valde cōmūnis est oibz etiā
paganis Rom. ii. Cū em gentes q legē nō
hnt. naturalitē ea que leges sunt faciunt.
Quinto pingunt crucez. i. asperitates pe-
nitētie. Et debēt esse vnctē. qz nō soluz pā-
niter. sed etiā libētē et ardentē portari
debent. Ergo q bec habebit vere templū
deicit. in q deus hic p gratiā habitat.

Dominica. XI. post trinitatis. II.
Sermo. xv.
Quius qui se ex-
altat humiliabit. et omnis qui se
humiliat exaltabit. Luc. xviij.
Quonia ut ait beatus Augustinus episcopus. ad
Dionysium. Nō est alia via ad capescendū et
obtinendū summā veritatē. q est vita eter-
na. qz hūilitas. Et quies interrogares dice-

rem. qz bec ē via. scz hūilitas. Nō ita q nō
sint alia pcepta dei. sed nisi hūilitas oīa q
cunq; bñ fecerim? et pccerit et comitata su-
erit et psecuta et postposita. totuz supbia de
manu extorquet. **Dec Aug.** Dinc ē q sal-
uator venies in mūdū nūciauit nobis no-
tiam viā. ut dicit Ap̄ls **Heb. x.** Quā in quā
hūilitatis p quā et inaniuit semetipm for-
mā serui accipies. ad **Phil. ij.** Hanc quoq;
omībz diebz suis in se imitandā docuit d.
Math. xij. Discite in qz a me. qz mitis sum
et humilis corde. **De tractans Aug.** in li.
de verbis dñi dicit. Discite in qz a me. non
mūdū fabricare. nō cūca visibilia et inuisi-
bilia creare. nō in ipō mūdo miracula face-
re et mortuos suscitare. sed qm mitis suz et
humilis corde. Et recte xps incipit ab hu-
militate. qz fm **Aug.** ibidē dicit. bec ē fun-
damentū totius fabricē et celsitudinis cele-
stis. **Excelsa** namq; est patria. sed hūilis est
via. ut dicit idē **Aug.** sup **Iohem.** Et licet
humilitas sic appareat. tñ ea nihil est excel-
sius. ut dicit **Ambro.** sup **Lucā.** Hanc viā
xps se appellans dicit. Ego sum via vitas
et vita. **De tractans Bern.** in li. de tñ. gra-
dibz hūilitatis dicit. Quā dicit hūilitatem
que ducit ad veritatē. Se ergo pponit ex-
emplū hūilitatis et māserudinis formā. h
est legillator q legem dedit delinquentibz
in via. Quā in qz **Bern.** hūilitas p quam
ad cognitionē redeat veritatis. **Dec sca-**
la illa quā **Jacob** vidit. de cuius sumitate
dñs pspiciebat sup filios hoim. Bona via
hūilitatis in q veritas inqrit. caritas acqui-
tur. generatiōes sapie participantur. **Dec**
Bern. Cū igit nō sit alia viā pueniēdi ad pa-
triā celestē pter hūilitatē. nō imerito null?
exaltat sine illa. **Statuit** igitur diuisa insti-
cia ut nisi efficiāmini sicut paruuli non in-
trabitis in regnum celoz **Math. xvij.** Et
qd mirū si nullus scōz exaltat sine ea cūz
etiā nec ipse fili? dei exaltari voluit sine illa
Humiliavit em seipm. formā serui accipi-
ens. ppter qd. s. meritū hūilitatis et obedien-
tie fm **Borrā.** deus p exaltauit illū. et do-
nauit illi nomen qd est sup omne nomē. **Ad**
Phil. ij. Sed nunqd alia via nō fuit ad ce-
lum pueniēdi. Lerte nō. fm diuinā iustici-
am et congruentiam. licet potuit fieri alia fm
omnipotentia. Nā iustū est q qz diabol? rex
supbie. p viam supbie venerat in paradisu.
et de paradiso primū hoim eadez via eie-

✠